

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu: 1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru București: 1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.
Pentru România și străinătate: 1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.
Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.
Se prenumără și la poste și la librării.
În România: la dl Carol Schulder în București, strada Labirint nr. 4.
Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază
Un număr costă 5 eroești v. a. sau 15 bani rom.

Roma și Bucureștii.

Cele-ce s'au petrecut în parlamentul italian și român, îns-muează un pas înainte în dezvoltarea chestiunii noastre naționale.

277 deputați, de un sânge cu noi, ne trimit din Roma antică salutul și încurajarea lor. Ear' despre lupta ce noi o purtăm aici în interesul latinității — în primul rând — scriu elogii, cum numai în epopee se pot ceti.

Importanța cea mare a mișcărilor din cele două camere rezidă însă nu în faptul numai că s'a exprimat simpatia atâtor bărbați luminați pentru cauza noastră, dar' că prin discuțiunea ce s'a urmat în sinul corpurilor legiuitoare și în presa celor două state, chestiunea națională a atras asupra ei eardă și atenția întregii lumi civilizate.

„Adânc atinși de manifestata semnificativă, făcută de 277 membri din parlamentul italian, subsemnații membri ai camerei române vă rugăm, ca cel dintâiu senator al mișcării prezentate președintelui camerei italiene, să exprimați colegilor d-voastre sentimentele noastre de recunoștință pentru generosul și prețiosul sprigin, pe care în mod spontan eu l-au dat causei române.

„Vă asigurăm de afecțiunea nealterabilă ce o păstrăm Italiei, leagănul latinității.”

Deputații săsești și crisa. „Kronstädter Zeitung” delă 27 Dec. publică și „Siebenb. deutsches Tageblatt” reproduce din ea următorul pasagiu despre deputații săsești:

„Toți membrii actualului partid guvernamental și-au recăpătat libertatea lor de acțiune prin demisionarea cabinetului, tot așa cum a fost și la căderea lui Szapáry. Voese oare deputații sași să fie earăși trecuți, sine beneficio inventarii, pe contul de avere al noului cabinet, astăzi încă necunoscut? Sau voese ca de obicei, a aștepta momentul, când e deja târziu a lua o hotărâre curajoasă? Dacă părăsese clubul liberal, singuratici sau corporativi înainte de a fi numit noul ministru-president, nu fac nimănua nici un rău, nu jignesc vre-un ministru-president tare și mare, care s'ar răspuna asupra lor fanilor, sau asupra intereselor poporului, reprezentat prin ei.

„Dacă noul șef de cabinet le oferă astfel de garanții, încât mergerea laolaltă cu el este o posibilitate politică și morală, pot earăși să relente, — după-ce vor fi auzit părerea alegătorilor lor, — în turma parlamentară, unde precum se pare așa de bine se simțesc, spre a nu mânca pâinea amară a opoziției, precum era un șir lung de ani. Nu e nici o rezoluție a comitetului central care i-ar stăngeni într-o a-și validă pe deplin libertatea lor politică față cu noua situație. Și dacă odată principiul practic al politicii săsești a devenit poate vinovata, sau zicând mai domol „acomodarea” convingerii pentru hatărul foaloselor economice, precum asta se practică de cătră Croații și reți în așa mod virtuos, grupul

pat zilele acestea parlamentul din Roma și București.
Că ce va fi la caz când ei vor împinge lucrurile până aci, ori cât sânt de orbi și preocupăți în politică, tot pot să prevadă.

Noi, conștienți de dreptatea causei noastre, așteptăm cu încredere desfășurarea evenimentelor.

Ear' fraților noștri delă Roma și București trimitem expresiunea celei mai nemărginite gratitudini.

Delă frați la frați. Eată mișcarea redactată de dl N. Filipescu și iscălită în Camera de 75 deputați ai majorității, ca răspuns deputaților parlamentului italian, care au votat adresa de simpatie pentru Români.

„Ne aducem aminte că deja în vara trecută aproape 70 membri ai parlamentului italian, au depus pe biroul camerei o mișcune de simpatie pentru Români asupriți din Ardeal.

„Acestă manifestațiune a produs o viuă mulțumire printre toți Români.

parlamentar, care aplică fără rușine principiul do ut des, totdeauna poate scoate mai multe.”

Nu se poate mai bine nimerit.

„O manifestație”. Sub acest titlu „L'Independance roumaine”, delă 26 Decemvrie, scrie următoarele:

„Ieri am publicat o depeșe ce ne anunță că 277 deputați din diferite partide ale camerei italiene au adresat presidentului o mișcune, zicând că camera, inspirându-se de principiile de drept public care au dat existența Italiei, și exprimă marea sa simpatie națiunii române, care duce luptă nobilă întru apărarea independenței sale și comunității cu popoarele latine.

„Mai este tuse încă în această demonstrație și o parte din politica internațională, a cărei importanță nu o va scăpa nimeni din vedere.

„Din partea noastră nu voim să vedem în ea decât expresiunea sentimentelor de amiciție și de simpatie ce le are camera italiană față cu poporul român și fi sântem adânc recunoscători pentru ele.”

Discursul dlui Delavrancea.
Bostit în ședința delă 30 Noemvrie în Camera română.

„Dl Stefanescu-Delavrancea: Dlor deputați, ieri, începând a discuta chestiunea națională, am fost întrerupt de pe băncile majorității și de pe banca ministerială. Azi vă veți convinge că ați comis o mare greșeală când ați tăgăduit ceea-ce eu am afirmat.

V'am spus că de pe banca ministerială a României s'a declarat, că nu toate cererile fraților noștri sânt legitime, și s'a pus la îndoeală barbariile și ororile Ungurilor.

„Dl ministru de externe: Cu restricțiune că nu s'a zis nici-odată.

„Dl B. Stefanescu-Delavrancea: Veți binevol să constatați, împreună cu mine, că tot ce am afirmat ieri este absolut adevărat.

„Când își vor pune întrebarea dacă este mai bine să aibă buni ori răi cetățeni, atunci,

de sigur, că chestiunea este deslegată și că vor da satisfacțiune revendicărilor legitime, căci nu toate sânt legitime, ale Românilor.”

„Așadar”, un ministru a declarat că nu toate revendicările celor de dincolo sânt legitime, ear' nu dl Sturdza, după-cum s'a afirmat de cătră dl primar al capitalei și de banca ministerială.

Mai adăugăm că nu vre-unul din noi, și nu domnul Sturdza, a pus la îndoeală barbariile comise contra fraților noștri de peste Carpați.

Să-mi dați voe să vă dovedesc aceasta. Eată cum se exprimă dl ministru de externe, în senat, anul trecut, când chestiunea națională a fost pusă în dezbateri.

„Acolo”, zice dl Sturdza, „se petrec lucruri brutale și grozave; acolo se bagă oame-nii în închisori și tot lor li-se strică casele de cătră o mulțime sălbatică și violentă. Aceasta nu se petrece în nici un stat din lume”, zice d-sa.

Vedeți, nu v'am dovedit ceea-ce voiam să vă dovedesc? Acolo, în Transilvania, se bagă oameni la închisoare, zice dl Sturdza; dar' dl ministru de externe nu crede? Acolo se comit lucruri barbare, nedemne de secolul în care trăim, zice domnul Sturdza; dar' dl ministru de externe nu crede? Dar' să vedem cum dl ministru de externe devine și mai clar în calea aceasta patriotică și românească.

Dl Al. Lahovary continuă: „Nu putem ști până la ce punct toate acele lucruri (barbariile Ungurilor) sânt adevărate”. Acum v'ați convins că eu am avut dreptate și că d-voastre ați comis o mare greșeală când m'ați provocat să vin și cu „Monitorul oficial”?

Și se potrivește asemenea atitudine de pe banca ministerială cu discursul cald al dlui Filipescu în chestiunea națională? Și se potrivește tendința dlui Filipescu cu încrederea pe care dl Filipescu o acordă guvernului Maies-tății Sale?

Mai mult, de pe banca ministerială a României s'au ridicat advocați ai guvernului maghiar, căci același ministru a cerat să spele de răspunderea ororilor comise peste Carpați de guvernul din Budapesta.

„Eată, dlor, apărarea pe care o face dl Alexandru Lahovary, ministrul nostru de externe, ministrul d-voastre de externe.

„Dl președinte: Vă rog să nu vă puneți în revolta cu legile țării. (Aplause).

„Dl B. Stefanescu-Delavrancea: Domnule președinte, cred că nu am depășit cuviința parlamentară, susținând că ministrii sânt ai majorității; dacă nu sânt ai majorității ci majoritatea a lor, nu sânt ministri constituționali.

„Dl președinte: Negreșit, dl Stefanescu, că majoritatea indică cine să fie sau să nu fie pe acea bancă reprezentanții statului. Vă

rog însă, să nu vă puneți în revoltă contra legilor noastre.

„Dl N. Fleva: Luăm act de această declarațiune.

„Dl președinte: Cunoașteți foarte bine, ca nuanță, ce se poate și ce nu se poate zice.

„Dl B. Stefanescu-Delavrancea: Rog pe dl președinte, în chestiune de nuanță, să binevoască a ne numi, așa cum am fost aleși de colegiile noastre respective, și să ne facă din aceasta o chestiune conservatoare, ci să o reducă la o simplă chestiune de cuviință.

„Dl președinte: Binevoiiți a ne explica: cum să vă numesc în viitor.

„Dl B. Stefanescu-Delavrancea: Vă rog să mă numiți așa cum vă plătesc birul, așa cum mă insultați prin jurnale, așa cum mă indicați la urgia bandelor.

„Dl președinte: Înțelegeți bine că nu sânt eu chemat să dau nume cetățenilor. Voiți să vă zic Delavrancea? Iau act.

„Dl B. Stefanescu-Delavrancea: Se șoptește de pe banca ministerială de actele stării civile? Prea bine, dar' să știți că voi veni în același timp cu istoria pentru a vă dovedi, că jumătate din d-voastră nu purtați numele care ar trebui să-l purtați; și să știți că nu vor scăpa nici cele mai pretențioase nume. Nu cred că e bine să mă întrerupeți cu lucruri care nu sânt la înălțimea chestiunii, forțându-mă să vă spun ceea-ce nu eram hotărât să vă spun.

Domnilor, susțin, că de pe banca ministerială s'a făcut apărarea guvernului maghiar în niște momente critice și dureroase pentru frații noștri de peste Carpați. Apărarea este a ține astfel de limbagiu: „eu cred, că cel puțin violențele de stradă nu pot să se petreacă nici cu permisiunea, nici chiar cu îngăduirea guvernului delă Budapesta.”

Dl ministru de externe crede că, cel puțin violențele de stradă, nu pot să se producă nici cu permisiunea, nici cu îngăduirea guvernului delă Budapesta.

Este dar', o apărare a acelu guvern, care a aruncat atâți martiri în temnițele Ungariei, fiindcă au luptat pentru drepturile lor înscrise în legile Ungariei.

Ați crezut însă, că puteți afirma că dl Sturdza ar fi declarat că cererea autonomiei Transilvaniei este nelegitimă. Să lămuresc și acest neadevăr cu documente, cu cuvintele dlui Sturdza, consemnate în coloanele „Monitorului oficial”. Dl Sturdza, vă spunem ieri, a zis doar', că are credință în înțelepciunea celor de dincolo, că ei vor deosebi ceea-ce cred oportun; că ei vor ști ce trebuie să ceară imediat și ce trebuie să amne. Și s'a servit de autonomia Transilvaniei ca de un exemplu.

Atât numai. Ați tăgăduit aceasta. Ei bine, eacă ce spune dl Sturdza în această chestiune: (cetește).

Așa e că dl Sturdza lasă chestiunea autonomiei absolut la judecata, la înțelepciunea,

Și încă odată răsună bubuitul tobelor înmuiate de ploaie.

„Domnule general”, zisei eu, „mi dați voe să îmbrățișez?” Mă prinse în brațe cu vehemență și mă strinse par'că ar fi voit să mă sugrume: „Vai s'ermanul meu tinăr”, șopti el, „s'ermanul meu tinăr!”

Când dl de Eblis ajunse la acest punct al povestirii, își întoarse capul și-l auzii suspinând. Nu m'am putut reține a nu-i înținea mâna. Părea surprins, mi-o prinse și mi-o strinse cu putere.

„Nu-i așa, înțelegi ce suferă omul în asemenea momente?”

„Da.”

Când am voit să-mi retrag mâna, mi-o reținii stringându-mi-o lin.

„Dacă există ceva în lume ce ar pute face să uităm asemenea impresii, atunci ar fi un moment ca acesta!” adăugă el.

Nu-i răspunsei nimic și-mi lăsă mâna. După o tăcere scurtă ti zisei: „Să nu mergem în casa?”

„Ah! Tot ce d-ta dorești!”

Și intrarăm.

„Eată totul. Nu e însă mult, nu e desult din partea unui bărbat rezervat și de onoare? Dacă îmi reamintesc vorbele lui, dacă le recitesc, mi-se par aproape netsem-

„Bateți tobele!” porunci generalul.

Și încă odată răsună bubuitul tobelor înmuiate de ploaie.

„Dl președinte: Negreșit, dl Stefanescu, că majoritatea indică cine să fie sau să nu fie pe acea bancă reprezentanții statului. Vă

rog însă, să nu vă puneți în revoltă contra legilor noastre.

„Dl N. Fleva: Luăm act de această declarațiune.

„Dl președinte: Cunoașteți foarte bine, ca nuanță, ce se poate și ce nu se poate zice.

„Dl B. Stefanescu-Delavrancea: Rog pe dl președinte, în chestiune de nuanță, să binevoască a ne numi, așa cum am fost aleși de colegiile noastre respective, și să ne facă din aceasta o chestiune conservatoare, ci să o reducă la o simplă chestiune de cuviință.

„Dl președinte: Binevoiiți a ne explica: cum să vă numesc în viitor.

„Dl B. Stefanescu-Delavrancea: Vă rog să mă numiți așa cum vă plătesc birul, așa cum mă insultați prin jurnale, așa cum mă indicați la urgia bandelor.

„Dl președinte: Înțelegeți bine că nu sânt eu chemat să dau nume cetățenilor. Voiți să vă zic Delavrancea? Iau act.

„Dl B. Stefanescu-Delavrancea: Se șoptește de pe banca ministerială de actele stării civile? Prea bine, dar' să știți că voi veni în același timp cu istoria pentru a vă dovedi, că jumătate din d-voastră nu purtați numele care ar trebui să-l purtați; și să știți că nu vor scăpa nici cele mai pretențioase nume. Nu cred că e bine să mă întrerupeți cu lucruri care nu sânt la înălțimea chestiunii, forțându-mă să vă spun ceea-ce nu eram hotărât să vă spun.

Domnilor, susțin, că de pe banca ministerială s'a făcut apărarea guvernului maghiar în niște momente critice și dureroase pentru frații noștri de peste Carpați. Apărarea este a ține astfel de limbagiu: „eu cred, că cel puțin violențele de stradă nu pot să se petreacă nici cu permisiunea, nici chiar cu îngăduirea guvernului delă Budapesta.”

Dl ministru de externe crede că, cel puțin violențele de stradă, nu pot să se producă nici cu permisiunea, nici cu îngăduirea guvernului delă Budapesta.

Este dar', o apărare a acelu guvern, care a aruncat atâți martiri în temnițele Ungariei, fiindcă au luptat pentru drepturile lor înscrise în legile Ungariei.

Ați crezut însă, că puteți afirma că dl Sturdza ar fi declarat că cererea autonomiei Transilvaniei este nelegitimă. Să lămuresc și acest neadevăr cu documente, cu cuvintele dlui Sturdza, consemnate în coloanele „Monitorului oficial”. Dl Sturdza, vă spunem ieri, a zis doar', că are credință în înțelepciunea celor de dincolo, că ei vor deosebi ceea-ce cred oportun; că ei vor ști ce trebuie să ceară imediat și ce trebuie să amne. Și s'a servit de autonomia Transilvaniei ca de un exemplu.

Atât numai. Ați tăgăduit aceasta. Ei bine, eacă ce spune dl Sturdza în această chestiune: (cetește).

Așa e că dl Sturdza lasă chestiunea autonomiei absolut la judecata, la înțelepciunea,

FOIȚA „TRIBUNEI”

Supărată...

Eram în horă, tineri toți, De mână prinși, brâu mare, Și veseli noi pășeam pe tact În dulce legănare...

Frumoase fetele erau: Un splendid brâu de stele! Ear' noi abia zărite dungi De umbre printre ele...

Dar' eu, jucând vecin cu ea, Păream vecin cu luna, Căci toate de mișcau frumos Dar' nu ca ea nici una!

Că trupul ei, și haina ei, Credeai c'o mișcă vântul: Că lunecă părea, ca 'n vis, Nici atingând pământul!

Cu sin rotund, ochi ce te-aprind Zimbînd cu mulțumire, În jurul seu ea m'prăștia Schintei de fericire...

Ne cunoașteam; și numai ea Făcea să-mi placă hora. Și eu cu dânsa îndrăsnam Ca fratele cu sora.

Și-atunci în suflet mi-a trezit O dragoste păgână! Și sufletul meu i-a trimis O strângere de mână...

Dar' nu știu cum m'a înțeles Și ce-a gândit în sine, Căci ea din clipa asta, reu S'a supărat pe mine!

Ei, rată fetele cum sânt!... Dar' n'ai drept, dragă fată, Să fii așa din cale-afară Pe mine supărată,

Ci fii pe ochii tăi frumoși, Pe grațiile tale, Cu care tulburi mințile Celor ce-ți es în cale!

Și dacă și eu fi-am »greșit» Cât azi ești mămoasă. E, mintea că mi-ai tulburat, Că prea-mi părea frumosă!

(Din »Patras»). Ioan Mofa.

Ziarul unei femei.

Roman

De

Octave Feuillet.

Tradus de Lucreția Popescu

Capitolul VIII.

(Urmare).

Eară mă părăsi, și merse vre-o cinci minute încoace și încolo; apoi pași în frontul regimentului și strigă: „Steagul!”

Suboficerul, care purta steagul, eși din rînd. Generalul apucă cu o mână steagul, ear' cu cealaltă făcu semn tamburului și strigă: „Bate toba!”

Un bubuit de tobă răsună.

Generalul se apropia de foc, ținînd steagul în sus; lăsă bățul să cadă încet la pământ, aruncă o privire la cercul oficerilor, își descoperi capul; toți urmați exemplul lui; trupele care urmăreau cu atențiune cele petrecute, păstrau o liniște de moarte. Apoi generalul esită un moment; am văzut cum îi tremurau buzele; ochii, cu o expresie plină de îngrijire, i-se pironiră pe steagul rupt de mătășă, care devenise renumit; era o tristă emblema a patriei. În sfîrșit se hotărî, plecă genunchii și afundă ușor vulturul în flăcări. O lumină mai limpede se răspândi deodată, și lumină fețele palide ale oficerilor; unii plîngeau.

„Bateți tobele!” porunci generalul.

nate, dar' intonația cu care mi-le spuse, vocea adîncă, gingașă și plină de iubire — n'a fost aceasta vocea unei inimi care i-se oferă, se jertfește și se predă? Da, așa cred, și dacă judec după mine, un asemenea moment este un moment în care se ating două suflete, se contopesc atât de intim, mulțumite cu dorul să se unească pentru vecinicie, pe pământ și 'n cer — Dumnezeu! Mă rog ție: dă să nu mă 'nșel!

Capitolul IX.

13 Iulie.

De un șir de zile n'am mai avut curajul să pun mîna pe pană. Nu știu ce se petrece; nu știu ce zină rea va fi atins castelul cu bagheta ei magică, așa că deodată s'a întunecat toată dispoziția, toate caracterele par înăsprite și inimile schimbate, — ah! numai a mea face excepție.

Primele presemne ale acestei revoluții s'au simțit deja în seara care mi-a lăsat o impresie așa de fericită, dar' mi-e teamă de decepție.

După-ce mi-am luat rămas bun delă dl Eblis și mă apropiai de Cécile care sta sub fereastra salonului, mi-se părea că-mi face mutre și o întrebai de motiv. Ca de obicei, lăsă mai întâiu s'o rog mult, până să-mi spună, fiindcă însă insistai, mă trase sub tifa de liliac și-mi explică cu o serioșitate și o amărăciune, care în gura ei era neobișnuită, că sânt o rea prietenă, că neglijez cu desăvîrșire interesele ei, că-i zădărnicesc încrederea, și-mi petrec cu știe D-zeu ce, pe când

la patriotismul lor? Di Sturza nici și nici-odată, nici în senat, nici în întruniri publice, n'a declarat că autonomia Transilvaniei ar fi o cerere nelegitimă a Românilor.

Di Filipescu a mai formulat o imputare cam în felul acesta: „să nu ne lăsăm a fi țirți de prea mult sentimentalism în chestiuni grave, în chestiuni mari“. În treacăt, voi spune, că sînt chestiuni în care sentimentalitatea, căldura marelui mulțimi, hotărăște, constituie adevărata forță a celor reși și celor cumpătați. În chestiuni naționale sentimentality unui neam dă forță, dă rezoluțiunea și asigură drepturile. (Aplause). Pentru-ce vă ridicăți contra fazei de sentimentalism, în care pretindeți că a intrat această mare chestiune? Pentru-ce deveniți, voi tineri conservatori, așa de reci înainte de vîrstă? Nici un înțeles n'a prețuit mult pe oamenii aceia, care s'au rîcit înainte de vreme. Marcu Aurelian, profundul înțelept și împărat al celui mai mare imperiu din timpul lui, zicea: „Mulțumesc, Zeilor, că nu m'a făcut om înainte de vîrstă“. (Aplause). Nu credeți dar, dlor, tinerimii ca într'o asemenea chestiune să apară rece, să apară calculatoarele, să apară cu acea înțelepciune care nu se poate datori decât timpului și îndelungei experiențe.

Cine n'a fost de avînt și imaginație, nu știu de v'a fi profund și înțelept (Aplause). Știu că vorbind astfel, sperați a vă legitima o parte din conduita d-voastră.

În adevăr, dela cuvinte la fapte, se vedem cum v'ați purtat în această chestiune, atunci când ați avut ocaziunea de a vă pune în practică principiile, adică, de a fi pururea în contra ori-cărui sentiment național? Unul din exemplele cele mai potrivite, pentru a vă măsura înțelepciunea și răceala care o recomandă în această chestiune mare, este de sigur, conduita d-voastră cu manifestațiunea studenților.

Dlor, dușmanii nostri ne acuză pe noi, popor românesc, de șovinism.

Eu nu cunosc popor mai domol, mai blînd, mai tolerant, în chestiune de naționalism și naționalitate, decât noi Românii. Lucru se explica; nu voi căuta acum cauzele acestei răceli de cari vă bucurați d-voastră.

Di N. Filipescu: Nu se bucură nimeni. Di B. Ștefănescu-Delavrancea: Vă întreb, dar' ce credeți d-voastră, sincer, în conștiința d-voastră: că tinerimea română este prea entusiastă, că este prea patriotică? D-voastră o criticați pentru sentimentalismul ei.

Eu cred că-i mai trebuie, până să o admiram pe deplin, că este afară din cale înțeleaptă în formele în cari își manifestează sentimentele ei. (Aplause).

Dlor, nici în politica zilnică, nici în scrierile noastre de altă natură, nici în școalele noastre, nici chiar în casele noastre, nu se face în deajuns patriotism. Și când de nici tinerimea noastră nu se poate inspira de un puternic sentiment de naționalitate, credeți că este bine să-i mai dați la cap, atunci când voiește să sărbătorească numele marilor eroi ai patriei noastre? Credeți că este bine să isbiți în tinerimea universitară, când ea voiește să sărbătorească datele gloriei noastre naționale? Când tinerimea abia a început să se preocupe de chestiunea fraților nostri, găsiți că este bine și în interesul patriei, al existenței noastre, ca să o opriți din avîntul ei?

Ați mărturisit că în această chestiune nimic nu este mai detestabil decât o conduită

ea se află într'o situație grozav de neplăcută, ba chiar de ris, față cu cei doi adoratori, și așa zicînd plutește în aer. Îmi pleacă capul sub furtună și recunoscui în taină, că merit puțin aceste reproșuri, căci în timpul din urmă într'adevăr mai mult m'am ocupat cu interesele mele, decât cu ale ei. O liniștii, cum putea mai bine, documentându-i greutatea alegerii, și mi promise, că în timpul cel mai apropiat voi ține cu ea un consiliu final, la care voiam să încerc a învinge nehotărîrea noastră.

Mi-se pare că în același timp erupse între maiorul de Eblis și domnul de Louvercy o discuție cu mult mai serioasă. Din ce cauză? Nimenea n'a putut să-mi spună.

Am aflat numai dela d-na de Chagres, că domnul de Louvercy, care după mica scenă cu Cécil se duse în odăia lui, se întorsese în curte, că i-a vorbit dl-ii de Eblis, îndată ce m'am despărțit de el, și că domni se adănciseră în alee. Acolo i-a auzit pe amîndoi vorbind cu multă vioiciune; doamna de Chagres zicea, că vocea dl-ii de Louvercy trada o mînie aproape nebună, sau o durere.

Apoi îi vîzui pe amîndoi mergînd tăcuți prin curte, ear domnul de Eblis își susținea prietenul, care părea a umbra cu mai multă greutate, ca altă dată. După câteva minute chemară pe d-na de Louvercy, fiindcă fiiu-seu căpătase un acces puternic de nervi.

În urma acestei catastrofe, două sau trei zile n'a apărut în mijlocul nostru.

Și domnul de Eblis ne negligea în acest timp: aproape toată ziua sta închis cu prie-

de duplicitate. Sînt de acord cu d-voastră, la să vedem, însă, cum s'a purtat regimul față de una din cele mai mari și mai importante manifestațiuni care a avut loc în capitala României.

Nu voi intra în toate detaliile privitoare la scenele sălbatice petrecute în ziua și noaptea de 14 Septembrie. Mă voi mulțumi numai cu câteva trăsături generale, pentru a vă dovedi că acolo, unde a fost barbaria, a fost și duplicitatea.

Studenții nostri, întorcându-se dela congresul din Constanța, împreună cu oaspeții lor din Bucovina și Transilvania, voiau să intre triumfalnic în capitala României. Ei credeau, cu drept cuvînt, că cetățenii capitalei îi vor primi cu dragoste și cu entuziasm.

Serbarea trebuia să se sfîrșească la statua lui Mihaiu-Viteazul, unde avea să se depună o coroană.

Ce ați făcut d-voastră? Ați crezut că această sărbătoare, eecst marș triumfalnic al tinerimii, va putea turbura cordialele relațiuni dintre d-voastră și guvernul din Budapesta. Și ați socotit cu minte, ați socotit patriotic, în ori-ce cas ați socotit diplomatic, să faceți tot posibilul de a năbuși această manifestațiune. Și de dimineață, pe la orele 10 și jumătate, în ziua de 14 Septembrie, toate zidurile capitalei erau acoperite cu o ordonanță a poliției, în care se zicea: „Ori-ce atrupament... (Citește).

Nu voesc să discut dacă ceea-ce ați făcut era legal; să admit că era legal. Nu voiesc să discut dacă folosea o asemenea măsură mării chestiuni; să admit, pentru un moment, că guvernul era într'o pozițiune grea și critică. Ce voți mai mult? prin urmare, să fim cu acel sînge rece, să fim cu înțelepciunea aceea ce ni-o recomandă tînărul conservator, și să admit că guvernul român nu putea face altfel. Ei bine când ați luat o asemenea hotărîre dictată de împregiurări imperioase, ba mai mult, dictată de considerațiuni de înaltă diplomație, ce ați făcut? Ați aplicat-o? Ați oprit la ora convenită ori-ce atrupament, ori-ce aglomerare pe stradă, pe trotuare, pe piețele publice? Nu. Ați lăsat să se adune toate drapelule și toate micile grupuri de câte 10—15 persoane. Acele mii de oameni s'au format rînd pe rînd, picătură cu picătură, sub ochii agenților d-voastre, cu toată ordonanța prefectului de poliție. Puteați d-voastră să opriți o asemenea manifestațiune? Puteați? Când ați dat dovadă că din armată faceți un instrument de guvernament, și cu ea ați oprit 10—15 mii de oameni cari porneau dela întrunirile noastre, cum de n'ați oprit societățile, cari rînd pe rînd se adunau în piața S-tului Gheorghe? Vă întreb: de ce n'ați oprit dela început formarea treptată a maselor, când ați dat o asemenea ordonanță? Nu puteați. Ba da. Duplicitate. Ați dat acea ordonanță, căci vă trebuia un document pentru cei din Buda-Pesta.

În fața opiniei publice, însă ați șoptit: puteți să-i primiți, ordonanța nu vă privește. Duplicitate. Lipsă de înțelepciune și de tact. (Aplause). Mai departe: Ce s'a întîmplat cu acea mulțime? S'a adunat în număr de mii și a pornit liniștit spre gară. Ați lăsat miile de cetățeni să se adune la gară în scop de a-i primi pe studenți; dar' ați oprit trenul cu cei care erau așteptați tenul sau, sau făcea excursiuni pe cîmp, în societatea acestuia, așa că numai la masă îl puteam vedea. Era foarte trist și tăcut; purtarea lui față cu mine părea timidă, și modul lui de a-mi vorbi, arăta o răceală neobișnuită, aproape măiestrită. Dacă puteam să-mi închipuiesc, că în cearta cu domnul Roger ar fi fost vorba de mine și că acesta m'a calomniat, așa fi crezut. Totuși aceasta e o presupunere neadmisibilă. Ori-care ar fi fost însă cauza certeii lor — n'a lăsat nici o urmă între noi. Relațiile lor prietenești par a fi încă mai intime ca altă dată; ai pute crede, că s'a întărit printr'o nouă legătură. Această diferență fină îl privește mai ales pe domnul Roger, care în manierele lui față cu domnul Eblis pune o intimitate mișcătoare, par'că ar voi să repare ceva. Evident, că nedreptatea vine din partea lui. Dar' în ce consistă această nedreptate?

Se pare că d-na de Louvercy știe, căci e mai gânditoare ca de obicei. Prin molipsire se vede, că și bunica a căzut pe gânduri, și chiar domni de Valnesse și surorile lor se retrag prin colțuri și visează.

În ce mă privește pe mine, nu vreau să mă extind asupra sentimentelor mele. — Plutiam în eter spre stele, pe neașteptate mi-au tăiat aripile și am căzut cu greutate la pămînt. Aceasta e totul. — Îmi dau silința să uit pentru un moment amăgirea feroce: nu pot și mi-e frică, că nu voi pute nici-odată. (Va urma).

tați. V'ați creat, dar', un soi de notă bună pentru străini.

Ați zis: eată, pe lîngă ordonanța noastră, am făcut și altceva: am cercat să punem în imposibilitate pe studenți, care trebuiau să fie primiți în triumf. Aceasta pentru străinătate; dar' pentru capitală?

Ați întărit trenul cu patru — cinci ore, și la urmă le-ați dat voie să vină. Ați întărit trenul pentru opinia publică din străinătate; ați dat drumul trenului după patru ore, ca să satisfacăți opinia publică a capitalei. Duplicitate. Mai departe. Mosafirii au fost primiți cu triumf. Ați încunguiat însă, o legațiune cu forța armată, când nimînu nu-i trecea prin minte de a face v'r'o demonstrațiune necuviincioasă la acea legațiune.

Încă o recomandățiune pentru străinătate. Legațiunea părea asigurată de d-voastre, deși entuziasmul tinerimii noastre v'a probat că este incapabil de a comite acte nepatriotice, acte de acelea care s'ar pute fi conlunat de nebunia. (Aplause).

Știu că v'ați gândit la demonstrațiunile trecute, care n'au cunoscut nici o măsură, atunci când n'ați voit să știți dacă geamurile care se spîrgeau aparțineau vre-unei case particulare sau palatului țerii. (Aplause).

Tinerimea noastră nu e capabilă de o asemenea disordine. Tinerimea mergea înainte cîntînd „Deșteaptă-te Române“. Da, mult timp și din toată inima trebuie să se mai cînte acest cîntec! (Aplause).

Unde s'au dus? La Bulevard, la statua lui Mihaiu-Viteazul. Ce ați făcut d-voastre? Ați arătat de câtă putere de lumină sînteți capabili în chestiunea națională. Ați stîns lămpile de pe Bulevard.

O voce: Cine le-a stîns?

Di N. Filipescu: Eu le-am stîns.

Domnul B. Ștefănescu-Delavrancea: Nu întreb.

Di N. Filipescu: Ce? Credeți că mă feresc de aceasta?

Di B. Ștefănescu-Delavrancea: Știu că aveți curajul faptelor d-voastre.

Di N. Filipescu: Așteptam interpellare ca să răspund. Ați evitat-o?

Domnul B. Ștefănescu-Delavrancea: Interpellarea va cuprinde altceva mai important.

Vă să zică lăsați pe tinerime să meargă în triumf. Când ajunge la Bulevard stîngeți luminile. Voați să țineți străinilor următorul limbaj: eată, noi am luat toate măsurile, dovadă că am stîns și lămpile de pe Bulevard. Nu știu dacă cei din Budapesta v' vor fi recunoscători pentru aceste măsuri, dar' știu că de ris au ris. (Aplause).

Tinerimea menținează în întunec. Statua lui Mihaiu-Viteazul era teunguiată cu armata Țerii-Românești. Pentru prima oară eroul avea să lupte contra armatei țerii! (Maritate, Aplause). (Va urma).

SITUAȚIA.

Ieri după încheierea foii ni-au sosit următoarele depeși:

Budapesta, 28 Decembrie n. Ministrul Wekerle deschide conferența clubului liberal prin o vorbire, în care aduce la cunoștința deputaților din clubul liberal demisia cabinetului, primită de către Maiestatea Sa Regale. Mulțumește pentru spriginul lor ce i-au dat pe timpul guvernării sale. „Acestu sprigin îi atribui“ — zice Wekerle — „tot succesul guvernului și meritul că mi-am putut susține principiile nealterate, în toată curățenia lor, așa, încât în timp relativ scurt am făcut reforme epocale. În timp abia de doi ani, deși n'am putut să validăm toate ideile de care eram pătrunși, am depus cel puțin baza solidă a ideilor liberale.

Urmasii nostri predăm moștenirea muncii rodnice de doi ani. Noi și azi sîntem încredințați, că principiile noastre, programul nostru, sînt cele adevărate. Încredințați că în urma sancționării legilor religioase ele nu pot fi supuse nici revisurii nici schimbării. Nu este admisibil, ca aplicarea legilor să fie amînată, sau legată de alte condiții. Cele două proiecte de legi nevoteate încă, le vom menține intacte, așa cum sînt.“ (Eljen-uri).

Vicepresidentul clubului Darányi Ignác zugrăvește în cuvinte mișcătoare activitatea epocală a cabinetului; și aduce mulțumiri cabinetului în numele partidului liberal.

Contele Albin Csáky spune că interesul țerii cere, ca stările rușinoase și regretabile, care sînt cauza demisionării cabinetului, să înceteze cât mai curînd. Dacă ministrul cel nou își va însuși programul celui demisionat, partidul îl va sprigini fără șovăire și cu devotament. Se vorbește de curente reacționare. Oratorul nu crede în stafia, ci se încrede necondiționat în simțul constituțional al regelui; pune crezîmînt în puterea opiniei publice, în partid și privește liniștit evenimentele celei mai apropiate zile.

Conferența s'a sfîrșit cu „Eljenuri“ lungi la adresa lui Wekerle și a cabinetului seu.

Foile maghiare de astăzi aduc toate articole mai lungi, referitori la situație.

„Budapesti Hirlap“ într'un prim articol intitulat „Regele și criza“ se ocupă cu decurgerea și rezultatul audienței regale. Spune, că Maiestatea Sa numai două întrebări i-a pus fiecărui dintre cei chemați la consultare, adică: „cum se vor pute evita greutățile în executarea legilor bisericesti“, și „ce părere au despre fusiune?“ La această întrebare din urmă, sfetnicii liberali au răspuns, că „fusiunea e un non sens.“ Dacă contele Apponyi nu renunță la pretenșiunile sale în chestiunea armatei naționale, fusiunea e imposibilă, ear' dacă renunță atunci nu mai are nici valoare, nici sens“. În urma acestora organul contelui Apponyi spune, că numai două rezolviri sînt posibile în actualul stadiu al crizei:

„Ori rămîne partidul liberal așa cum a fost, și-și reconstruește cabinetul din membrii sei, susținînd stindardul seu „în toată curățenia sa, pe ale cărui bucațele sfîșiate“, — după-cum zise dl Wekerle în schinteietoarea sa fraseologie; — se pot vedea pete de sînge, dar' murdărie nu; ori că partidul liberal își va modifica programul, abandonându-și stindardul, într'u câtădeacă sub acest „stindard sfîșiat și pătat de sînge“, se înțelege politica religioasă a guvernului liberal. La aceasta însă, ca să fie lucru cinstit, vor trebui să conlucre toate partidele, eventual va fi necesară o alegere nouă“.

În rapoartele celorlalte foi despre audiența regală se spune, că Maiestatea Sa n'a hotărît încă definitiv nici o combinație. De altfel candidatul Maiestății Sale, se zice că ar fi ministrul Fejérváry.

Pe baronul Bánffy, a cărui candidare o doresc liberalii, „Budapesti Hirlap“ îl caracterizează în următorul mod:

„Românii se îngrozece deja și numai la azul numelui seu; politicienii serioși îi profesesc o viață politică — foarte scurtă; partidele independentiste se înarmează în contra lui“.

Din toate acestea conclud, că cabinetul Bánffy nu poate avea viitor.

Relativ la fitorul cabinet se susțin mai cu seamă trei combinații: Cabinetul Bánffy, cabinetul K h u e n - H é d e r v á r y și o combinație a Maiestății Sale, care însă nu se știe cu posibilitate, se vorbește însă, că nu e exclusă posibilitatea, ca Maiestatea Sa să numească de șef al guvernului pe o persoană ce stă afară de cercul parlamentului. „Nemzeti Ujság“ referitor la acest svon spune, ca el se afirmă și prin audiența acordată ministrului comun de finanțe Kállay, împregiurare, căreia politicienii îi atribue însemnătate mare.

Despre decursul audiențelor acordate în decursul zilei prime, foile maghiare spun următoarele:

Primul primit în audiență a fost ministrul Wekerle, cu care Maiestatea Sa abia s'a întîlnit 10 minute. A dat absolutul definitiv cabinetului liberal, exprimându-și mulțumirile. După aceea au fost primiți cardinalii: Vaszary și Schlauch. Ei au declarat, că catolicii nu se vor opune executării legilor bisericesti sancționate, speră însă, că executarea se va face astfel, încât să nu jignească sentimentele lor religioase. Au mai fost ascultați Szlávy József, contele Károlyi Tibor, baronul Bánffy, Perczel Dezso, contele Andrassy Tivadar și alții. Nici o ascultare n'a durat însă mai mult de 10—15 minute. Azi vor fi ascultați: contele Zichy, patriarcul sêrb Brancovich, metropolitul Miron, contele K h u e n - H é d e r v á r y, Széll și Tisza Kálmán.

Din presa străină, cu criza din Ungaria se ocupă și marele ziar „Times“. Ziarul din Londra între altele spune:

După cele mai noue știri telegrafice, ce le-am primit din Viena, în Ungaria se pregătește o schimbare radicală și exențială a întreg sistemului de guvernare, care a dăinuit dela pactul faimos din 1867 înnoace.

Cronica politică.

O depeșă din Constantinopol anunță cu data de 26 Decembrie n., că o deputațiune de notabili bosnioci a sosit acolo și a predat adjutantului Sultanului un memoriu asu-

pra situației în Bosnia și Erțegovina, în care se ridică plîngerii în contra administrației austro-ungare.

Nisuițele Papei Leo XIII. de a exopera o uniune între bisericile orientale și cele romano-catolice nu întîmpină aprobare în toate cercurile bisericii romano-catolice. După-cum se anunță din Roma, „Opinione“ publică tocmai o scrisoare a unui misionar italian, în care acesta expune, că în fața decadenței elementului latin în teritoriul Mării-Mediterane, Constantinopolul ar trebui să formeze sediul unui pontificat, care în privința suveranității politice să rivalizeze cu cel din Roma. Scrisoarea Papei dela 30 Noemvrie a rupt stăvilarul ridicat de către elementele latine catolice în contra potopului crescînd al panslavismului sau panellenismului, care în privința religiei ar pute fi numit „panortodoxie“. Reuniunea bisericilor despărțite prin schisma cea mare nici nu se mai pretinde pe baza egalității, ba Papa nu mai pretinde nici atîta, ca să aibă în Constantinopol o reprezentanță independentă. Pontificalele roman joacă acolo un rol deositor, atîrnînd de o ambasadă. Sfîntul Părinte, care poate exmite și primii în Roma ambasadori, nu se poate adresa fără de permisiunea Franței către Sultanul pentru-ca un patriarh catolic să meargă ad limina la Roma, și față cu pretenșiunile religioase ale Armenilor trebuie să fie mut, cătă vreme Franța și Rusia observă tăcere. Independența și suveranitatea spirituală a Stului Scaun în Orient e privită de către toți șismaticii, ba chiar și de către capul Musulmanilor ca abandonată ad sarra de către sfîntul Scaun. Catolicismul suferă în teritoriul Mării-Mediterane pagube, de care sînt atinse atît civilizațiunea cît și religieua în Occident, și cu care ar trebui să se ocupe puterile interesate ca să se mențină status quo în Orient.

Biroul „Reuter“ anunță din Constantinopol, că Sultanul a refuzat să dea încuviințarea, ca consulul american Jewett să facă parte din comisiunea pentru examinarea întîmplărilor din Armenia. Peste tot e foarte îndoios, dacă Statele-Unite vor fi reprezentate în comisiunea examinătoare.

Condițiunile de pace ale Japoniei conțin, între altele, următoarele puncte: 1. Încheierea unei strînse alianțe între China și Japonia contra Europei. 2. Deschiderea Chinei și promovarea comerțului în țeară pentru Japonia. 3. Reorganizarea armatei și flotei chineze prin Japonia.

Decoarea.

Când păsești peste pragurile temnițelor unde sufer nepoții lui Scaevola; când poți sta față cu martirii unui popor împilat; când afii din chiar rostul lor convingerea despre un adevăr neperitor; atunci ești încântat putînd fi membrul unei națiuni care are atari fii.

Prin multe greutăți putem ajunge, multe zăvoare trebuie să se deschidă, tot mai multe rugăminte trebuie să facem: până putem străbate, unde un dor neastîmpător ne mîină, ca să putem afla „decoarea“ națională.

Era prima zi de Crăciun, când la sunetul clopotelor din orașul Seghediuului, o mulțime de popor pătruns de pietate, în vestiminte sărbătorești alerga spre a-și da tributul religioșității. În acest timp alergam și eu la locul unde se concentrează firele suferințelor, așa mi-s'a deschis și mie ușa cea grea să pot intra la șeful temnițelor, de a exopera bilet de intrare la scumpii nostri lutemnițați.

După multe ispite mi-se spus, spre marea durere, că pe Dr. Rațiu nu-mi poate permite de a-l vedea fiind dînsul morbos; însă mi-se dă concediu de a vedea pe Luaciu și Coroian.

După multe rugăminte în fine eată se deschide temnița și cu un suflet emoționat, cu o inima vibrîndă aștept din care parte îi-s'a elibera căte un rob prețios, care prin privirea unei națiuni este îndreptată, ca tu muritorule să poți vedea față în față ceea-ce națiunea în imaginațiunea sa, în idealul seu are; dar' tu în realitate posezi.

Eșind dela acest loc doriaș să pot avea aripi să sbor din temnița „stelor“ în cea a „soarelui“, ce după câteva momente îmi și succese; timpul mergea, eu însă fugiam.

Afîndu-mă în etagiul al doilea un fidel păzitor al celor mai drepti indivizi mă introduce în chilia de așteptare.

Acolo stăteam agitat așteptînd să aud șgomot, se aud pași, să aud venind, total eram

nervi și auzul atât de ascuțit spre ascultare, încât chiar răsuna de ea din propriile mele plămâni...

Când în cursul gândirii îmi formam idei despre ființa celui ce doriam a-l vedea; când îi puneam individualitatea lui în vulturile asociațiilor...

În singurătatea mormentală ce mă încunghiura, mă cuprinsese niște fiori, și îmi închiuiam suferința celor robiiți.

Între acestea aud niște pași greoi, însă între aceia se auzia un ton mai înalt; care părea a avea o înălțime de sunet...

Primind ușa dintr-un loc, adevărat părintele Lucaiu intră.

Cât de mare îmi fu surprinderea, când pe individul ușor ca cerbul de munte; când pe voinicul sprinten de odinioară; când pe bărbatul robust plin de viață și roșu ca focșorul...

A vedea pe doi părinți, Mihali cu fiica în brațe, pe Barciuanu cu Achile cel robust de mână cum percurge ocolul strimt...

Putând străbate în mijlocul acestor semize, dorești să poți vorbi multe și aștepti cu oarecare reverență să-ți vorbească...

Am fost, am văzut și am rămas fermecat, de abnegațiunea, tăria, bărbăția scumpilor întemnițați cari sunt „decoarea” neamului românesc.

Din înălțimea asta de simțăminte mult dureroase, din starea deprimată și doioasă ce mă aflam, abia după câteva momente mă eliberează glasul dulce fermecător.

„Ei, cum se află tata, surorile, frații și mai virtuos iubitorul nostru popor și parohienii mei din Șeștești?”

După o mai lungă conversație putui afla, că în corpul frânt, în ființa sdrcinată se afla în plenitudinea sa schințea divină, adevărat înțelepciunea nealterată.

De astă-dată aflându-mă pe cale cam sdrcinată, n'am timp fizic și puterea destul de fidelă a memoriei de a culege într-un întreg conversația alor două zile cu acest bărbat...

Coroian pare a fi un leu nebruit, dar vulnerat de săgețile nedreptății, dorește mult a vedea fericiți nația română.

De aici carul cel de foc despre care poporul nostru deja înainte de ce era inventat îl avea în idea profetului Ilie, pe care îl zugrăvia pe car cu patru cai de foc alergând pe norii cerului...

Despre fazele prin care a trebuit să trec până putui îmbrățișa pe „decoarea” națiunii române din Vaț n'am decât să tac.

Putând străbate până a afla pe prețioșii robi, lucru foarte firesc, că agitația nu lipsia, doriam a ști pe care îl voi pute prima-dată vedea.

Primul fu veselul Patia și seriosul Domide, care abia în timp de două minute ca pe cale telefonică avisară pe ceilalți brazi ai neamului român.

În fruntea tuturor vine badea George din Băsești ca un general probat și îmbrățișându-mă la pieptul său puternic, în care palpita o inimă înfocată de dragostea unui popor...

Dând răspunsul mă îndruse în chilia de vizită, unde în câteva momente se formase o colonie de Români. Fiecare soată credincioasă a scumpilor întemnițați cu lucrul în mână se afla privind în ochii bărbatilor rezoluți...

Atâta abnegațiune de sine câtă se află la martirii noștri este ceva raritate în viața poporului nostru.

Fiecare întemnițat doria a ști ceva din lumea externă, despre gândul poporului român, despre iubirea poporului către propria sa cauză.

A vedea constrinși la un loc atât de strimt, într-o chilie atât de scundă, pe niște femei dedate cu comoditate, pe niște bărbăți cari au asudat din zori până seara de a avea comoditate: este ceva admirabil.

Când prin virtutea-ți proprie și toate cele trebuincioase pentru o viață plăcută; când ai suferit toate greutățile tinerețelor, spre a-ți întemeia un viitor mai fericit...

A fi vesel între murii reci ai temnițelor; a desprețui cu un fel de nepăsare șicanele inamicilor tăi sub paza cărora ești pus; a desconsidera suferința și toate daunele spirituale și materiale...

În tot amorul este ceva dulce, așa și această colonie constrinsă în giurul unei mese abia de 2 metri lungă, într-o chilie de 6 metri pătrați...

Această fetiță, acest boboc, adevărat angheraș, așezată pe masă și dragostită de un cărunt cum este badea din Băsești, care îi face fel și fel de complimente netezindu-i fața virgină.

A vedea pe doi părinți, Mihali cu fiica în brațe, pe Barciuanu cu Achile cel robust de mână cum percurge ocolul strimt: este un tablou plăcut, dar și dureros.

Putând străbate în mijlocul acestor semize, dorești să poți vorbi multe și aștepti cu oarecare reverență să-ți vorbească; dar tot timpul șoara mă repede ca vântul, mai iute ca fulgerul și cu o celeritate ca gândul...

Am fost, am văzut și am rămas fermecat, de abnegațiunea, tăria, bărbăția scumpilor întemnițați cari sunt „decoarea” neamului românesc.

Procesul „Dreptății”

Ieri s'a început înaintea curții cu jurați din Timișoara pertractarea procesului de presă al ziarului „Dreptatea”. Pertractarea s'a deschis la orele 9. Tribunalul e compus astfel: Mály István, președinte; Madzsar și Horváth, juri votanți; Dr. Ury, notar; Lurma, talmaciu și G o z s d u, acuzator public.

Acuzatul Dr. V. Braniște e însoțit de apărătorii Coriolan Brediceanu și Dr. Miloș Stefanovici.

Curtea cu jurați s'a compus astfel: Doctor Weldin, Doctor Vértés, Pendl Adam, Klein David, Dr. Schwarz Adolf, Jahner Károly, Csasznek Jozsef, Dr. Telbisz Imre, Dr. Keppich Henrik, Geml József, ordinari: Hinrtseer Ulrik, Gartner Rezső, suplenți.

Se ia naționalul acuzatului. Insinuă apoi de apărătorii pe domnii Dr. Miloș Stefanovici și Coriolan Brediceanu, motivând că materialul este mult și se ivește necesitatea de a-l împărți între ambii apărători.

Tribunalul se retrage, și publică decizul, că doi advocați nu pot figura.

Acuzatul își designează apoi de apărător pe Dr. Stefanovici.

Procurorul se împotrivesc acesteia, cerând respingerea ei și din partea tribunalului.

Tribunalul satisface. Apărătorul insinuă recurs de nulitate. Președintele dispune apoi cetirea actului de acuză. Cetirea s'a început la 10 ore și a ținut 1 și jum. oră. La orele 3 d. a. se continuă încă cetirea articolelor incriminați.

Întreprerea în sală e permisă numai cu bilete care se împart după bunul plac al președintelui.

Pertractarea continuă și e probabil că nu se va sfârși decât noaptea târziu.

În ultimul moment o depeșă particulară ne vestește că procesul s'a terminat azi dimineață la orele 5, prin condamnarea acuzatului la doi ani temniță de stat, amendă, detragere din cauție și purtarea speselor de proces, în sumă de 1300 fl. Osânditul a fost lăsat liber până la pertractarea recursului său de nulitate, în schimbul unei cauțiuni pe 5000 fl.

CRONICĂ

Pentru scumpii întemnițați. Ni-se scrie, că femeile române din Blășel la inițiativa d-nei preotese Emilia Sasu n. Tilea, și-au propus ca în toate Vinerile să dea câte o liturgie pentru iubiții noștri întemnițați.

Până acum au dat prescuri afară de d-na preotesea următoarele femei: Chira Bărăbaș, Ana Moldovan, Maria Vador, Măriuța Vador, Maria Bucur, Chira Tufa, Anuța Roman, Chira Moldovan, Chira Hățăgan, Maria Roman, Chira Tufa a

diacului, Ana Hățăgan, Sabina Hățăgan, Sabina Rău, pentru-ca bunul D-zeu să le ușureze suferințele.

Pentru tombola din București ni-au trimis doamna Maria Solomon, preotesea și d-soara Elisabeta Popeanos din Porumbacul-superior, 4 cătrinte românești, din Arpașul-inferior a colectat doamna Maria G. Pavel mai multe obiecte, țesături naționale românești. Din Agărbiciu d-na Anica Botezan, preotesea, a colectat 57 obiecte, toate țerânești.

Avansamentul ofițerilor în rezervă. Foia militară „Verordnungsblatt” aduce avansamentul ofițerilor în rezervă. La gradul de sublocotenent în rezervă a fost înaintat: George Iuga la regimentul de infanterie nr. 82; la gradul de aspirant de ofițer în rezervă: Octavian Popescu la reg. de inf. nr. 31, Paul Ciatu la reg. d. inf. nr. 51, George Păpuc la reg. nr. 82, Francisc Bardoși la reg. 31, Nicolau Căciulă la reg. 31, Radu Ardelea la reg. 2, Constantin Pedure la reg. 2, I. Păcurariu la reg. 63, Laurian Voda la reg. 62, Ambrosiu Ciupe la reg. 51, Ioan Iuliu la reg. 2, Iosif Serb la reg. 33, Ioan Bachiș la reg. 63, Liviu Tămășdean la reg. 33, Ioan Harșa la reg. 31, Ambrosiu Blăjan la reg. 63 și Iuliu Popoviciu la batalionul de vânători nr. 28. Sublocotenenții în rezervă Corneliu Cristea și Ilariu Dancăș au fost trecuți în activitate, primul la reg. de inf. nr. 62 și al doilea la reg. 31.

Știre militară. Capelanul militar gr. or. cl. I. Simion Popoviciu a fost trecut în disponibilitate.

Nervositate din politică. În darea de seamă despre ședința clubului liberal, în care ministrii mazăliți își ceteau ei înșiși decretul de moarte, „Pester Lloyd” aduce între altele și următoarele amănunte: Pe ambele lături ale estradei (de pe care cetia Wekerle discursul său) stăteau câțiva bărbăți, cari fumau ca mașine de vapor când ministrul-președinte sfârși și lăsă să se sune la urechi aplauzele celor de față. Aceștia erau colegii dlui Wekerle cântând a-și învâli adnea lor emoțiune în niște nozi de fum. Pe când oratorul partidului (adecă Darányi), face elogiuri ministrului demisionat, a vrut și Wekerle să dovedească nepăsarea sa — aequum mentem in rebus ardius și astfel își aprinse și el o țigară bună. Dar emoțiunea, de care era el cuprins, totuși a fost prea năvalnică, cu toată opintirea vădită de a rămâne liniștit nu-și putu stăpâni sbuciumarea adneacă a sufletului: buzele îi tresărau convulsiv, încât fu silit să depună țigara: n'a putut să fumeze. Nici lui Wekerle nu i-ar strica dar Graefenbergul, sau alt institut cu apă rece făcător de minuni contra nervilor sbuciumați.

Reuniunea patinatorilor din Sibiu a aranjat ieri patinagiu de seară dela orele 5—7. Spațiul frumos luminat cu lumina electrică, a fost inundat de cei-ce cu drag îi aduc jertfe lui — Halifax. Musica militară cânta și iubitorii acestui sport plăcut lunecau în arcuiri măiestre pe gheața lucie.

Un roman. În zilele trecute a apărut „Moara din Șeștești” de preotul I. Costin, roman original în care descrie activitatea părintelui Dr. V. Lucaciu. Atât subiectul, cât și lucrarea este un material prețios, limbajul ușor și frumos, literile plăcute, hărta fină și compozițiunea elegantă. Așa încât îl putem recomanda spre citire, cu atât mai virtos cât subiectul este luat din viața noastră națională și compus pe basă morală, pe deasupra este și de actualitate. Se află de vânzare la „Institutul Tipografic” în Sibiu și la autor în Baia-mare (Nagybánya). Prețul 2 coroane.

Principele Ferdinand al Bulgariei, după-cum se scrie din Triest, a cumpărat o frumoasă vilă la Riviera. Această vilă va avea să-i servească principelui ca loc de recreație.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”

Vaț, 29 Decembrie n. (Telegramă particulară a „Tribunei”). Din cauza mai multor jafuri și furturi comise de unele bande de hoși de aici colonia română este foarte îngrijată văzându-și periclitată viața.

Budapesta, 29 Decembrie n. Maiestatea Ss a primit astăzi: la orele 11 și jum. pe contele Iuliu Szapáry, la 12 pe baronul Coloman Kemény, la 1 pe contele Ferdinand Zichi, la 1 și jum. pe contele Alexandru Károly și la 2 pe Max Falk.

Budapesta, 29 Decembrie n. Toate foile se ocupă cu evenimentul zilei de ieri: demisiunea cabinetului anunțată în mod oficial.

Contraștirilor foilor, după care cardinalul Schlauch a venit din indemnul propriu la audiență, se asigură, că el a fost chemat la audiență prin cancelaria de cabinet.

Darmstadt, 29 Decembrie n. La curtea de aici Țarul Nicolae e așteptat pe sfârșitul lui Ianuarie. De aici Țarul va merge la Berlin.

Bibliografie.

La Institutul Tipografic, Sibiu se află de vânzare

Nuvele, de Russu Șirianu. Prețul unui volum este 1 fl.

Invitarea de prenumerațiune la opul: „Scrieri și vorbiri” culese de Dr. Georgiu Popa. Prețul unui exemplariu 1 fl. A se prenumera până în 18/30 Ianuarie 1895, la adresa celui umilit subscris:

Dr. Georgiu Popa, Arad, strada Ciki 2.

La librăria „Institutului Tipografic” din Sibiu se află următoarele cărți:

- „Memorial”, Archiep. și Metropolitanul Andrei baron de Șaguna, de Nicolae Popea fl. 1.30
„Bate la ușă”, de Carmen Sylva „Domenich Pablo”, de Carmen Sylva „Povestile Bănatului”, de Căntana Trávnițe, 10 piese Slovacști. Vol. I și II. a 1 fl. 50 cr. 3.—
„Izvoade”, de Demetrescu „Homo-Sum”, roman de Ebers „Doina”, conf. ținută la ateneul din Bărlad, de Măndrescu. 28.—
„Critice” 1867—1892, de Maiorescu. Vol. I și II a 2 fl. 20 cr. 4.40
„Introducere la psihofisică”, de Mihailescu. 1.90
„Poesii”, de Veronica Micle 1.65
„Higienea română”, de Dr. Leo Murășianu 1.—
„Copii de pe natură”, de Negruzzi 1.65
„Poesii”, de Negruzzi 1.10
„Teatru”, de Negruzzi 3 Vol. 8.25
„Pui de lei”, de Nenitescu 1.10
„Literatura popor. română”, de Gaster 2.75
„Studii Critice”, de Ghera. Vol. I și II a 2 fl. 20 cr. 4.40
„Să auzim, toate” 2.25
Memorii din timpul războiului”, de Georgescu 88.—
„365 Anecdote și glume”, de Gheja 1.0
„Poesii”, de Nicolae Iargă 1.10
„Lascar Vioreșcu”, o iconă a Moldovei din 1851, de Kotzebue „Introducere în Cărțile Testamentului vechiu și nou”, de Dr. Iuliu Olariu 2.50
„Scrierile părinților apostolești”, de Dr. Iuliu Olariu 75.—
„Ode”, „Epode”, „Carmen Saeculare”, de Ollanescu 3.30
„Merinde dela școală”, de Popa 60.—
„Despre influența impregiurării”, de Panăte Zosin 55.—
„Trandafiri și vioarele”, de Pop-Reteganel 60.—
„Staroste”, de Pop Reteganul „Povestiri”, alese și întocmite de Petra Petrescu 75.—

Prețul mărfurilor.

Plata din Făgăraș. În 21 Dec. n. Grâu hectolitrul fl. 4.50 până 5.25; grâu măstecat fl. 3.50 până 4.—
seacă fl. 3.— până fl. 3.15; orz fl. 2.80 până fl. 3.—; ovăș fl. 2.20 până fl. 2.60; cucuruz fl. 3.— până fl. 4.—; mazăre fl. 8.— până fl. 9.—
fasole fl. 6.— până fl. 7.—; linte fl. 3.— până fl. 9.—; sâmbență de căneapă fl. 5.— până fl. 6.—
sâmbența de in fl. 20.— 30.—; cartofi fl. — până 30 cr. fl. 1.—; mălaiul fl. 9.— până fl. 10.—; sâmbenț 100 chilogrami fl. 22.— până fl. 24.—; lumini de șau turnate fl. 41.— până fl. 42, unsoare de porc 100 chilo fl. 62.— până fl. 63.—; slăniță 100 chilo fl. 60 până fl. 70.—; săpun 100 buc. fl. 22.— fl. 24.—; căneapă fl. 30.— până fl. 35.—; fân fl. 1.90 până fl. 1.—
carne de vită chilo 10 cr.; carnea de vițel 40 — până 44 cr.; carnea de porc 30.— până —; carnea de oaie 28 până —; ouă 4 cu 10 cr

Calendarul zilei.

18/30 Decembrie 1894.

Iulian: Muc. Sebastian. Gregorian: David. Sorașilor: seară 7.46 apune 8.29 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 29 Decembrie n. 12 oare dimineața.

Table with 5 columns: Observații, Diferența din presiune, Temperatura după Celsius, Maximul și minimul de temperatură, Direcția vântului. Values: 82.3, -3.1, -14.8, +1.5-14.8, 80

Din țeară 27 Dec. n. 7 oare dimineața.

Table with 5 columns: Stațiunile, Presiune atmosferică în mm., Temperatura în Celsius, Vântul direcția și viteză. Locations: Budapesta, Sătmăr, Cluj, Orșova, Arad, Panciova.

Teatru orașenesc.

Duminecă, în 30 Decembrie 1894:

„Madame Sans-Gené”

Comedie în 4 acte de W. Sardou.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 21 Dec. n. 1894.

Table with multiple columns: Mărfuri, Prețul per 100 chilo., etc. Includes items like Grâu, Băneșesc nou, Grâu dela Tisa, etc.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 25 Decembrie n. 1894.

Table with 3 columns: Mărfuri, Cump., vând. Items: Hărțile-monetă română, Lire turcești, Imperiali, Ruble rusești.

Bursa de Budapesta.

Din 21 Dec. n. 1894.

Table with 3 columns: Mărfuri, Cump., vând. Items: Renta de aur ung., de aur ung., Impurumul căilor ferate ung., etc.

Bursa de Viena.

Din 21 Dec. 1894.

Table with 3 columns: Mărfuri, Cump., vând. Items: Renta de aur ung., Renta ung. v. c., Impurumul căilor ferate ung., etc.

Bursa de București.

Table with 3 columns: Mărfuri, Casa, Ultim. Items: Renta rom. per 1875 6%, română amort. 5%, Oblig. de stat C. F. R. 6%, etc.

Pentru redacție și editură responsabil: Ioan Clontea.

Proprietar: T. Liviu Albini.

Mărfuri de modă

noutăți dragălașe și articli practici pentru **dame și domni**: cămăși, gulere, manjete, cravate, mănuși, corturi de ploaie, batiste de tot soiul oferă în asortiment bogat

Prăvălia de mărfuri de modă
Iuliu Wermescher
(odinioară: R. Nuridsán)
Piața-mare — Str. Cisdădiei
[3138] 1-3 SIBIIU.

Comande

de pești proaspeți (crapi și știuce) pentru 24 Dec. st. v. se primesc până la 22 c. la

R. Neumann
[3139] 1-2 Piața-mare 17.

În atelierul „**Institutului Tipografic**“ din Sibiu se caută

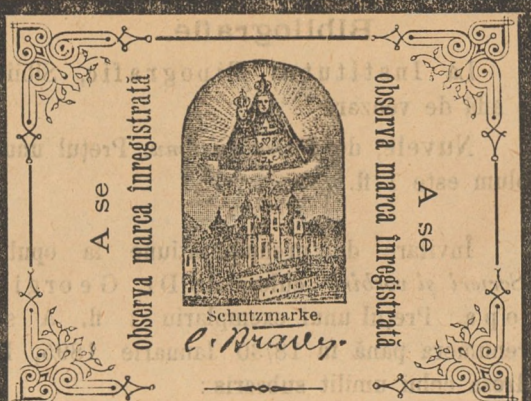
Culegători-tipografi.

Condițiune sigură.

La „**Institutul Tipografic**“ în Sibiu se află de vânzare:

PORTRETUL

dlui Dr. Vasile Lucaciu.
Un tablou în mărime de 38x28 cm.
Prețul 50 cr.

PICĂTURI DE STOMAC MARIA-ZELL.

de un efect excelent la morburii de stomac, un medicament indispensabil de casă și popular demult cunoscut la

lipsă de apetit, slăbirea stomacului, răsuflare a miros greu, blesare, rigideală acra, colică, arsuri în gât, producere peste măsură de flegmă, galbănire, greață și vomare, cărcei de stomac, scaun tare și constipațiune.

Și la dureri de cap, încărcarea peste măsură a stomacului cu mâncări și beuturi, la limbrici, morburii de ficat și hămorroidale un remediu vindecător probat.

La morburile numite, picăturile de stomac Maria-Zell s'au dovedit de mulți ani ca cele mai bune, ceea-ce confirmă sute de atestate. Prețul unei sticle dimpreună cu îndrumarea cum se folosească 40 cr., sticlă dublă 70 cr. Expediție centrală prin apotecarul Carol Brady, Kremsier (Moravia). Cumpărătorii sunt rugați a fi cu precauțiune la marcă și subscriere. Să se considere ca veritabile numai astfel de picături, pe al căror emballage e lipită o fașie verde cu cuvintele: „Garantez veritabilitatea“.

Accastă fașie e provăzută și cu iscălitura mea. [28/5] 2-28

Picăturile de stomac Maria-Zell veritabile se află în Sibiu: Farmacia **K. Müller**, farmacia **Aug. Teutsch**; Făgăraș: farmacia **Pildner**; Sighișoara: farmacia **F. Folbert**, farmacia **I. H. Weber**; Mercurea: farmacia **Alb. Zink**; Căhal: farm. erez. **S. Nagelschmidt**; Sebeșul-săseșc: farm. **I. C. Reinhardt**.

Tinerilor și bătrânilor

li-se recomandă spre studiere scrierea consilierului în medicină apărută în edițiune nouă și augmentată

Sistemul nervos și sexual turburat

precum și vindecarea radicală a acestuia. Se trimite sub plic pentru 60 cruceri în marce postale. [16] 41-52

Eduard Bendt, Braunschweig.

Hârtie de scrisori cu inscripția

„Totul pentru Națiune!“

lozincea sublimă a Fetelor Române efectuează **Librăria „Institutului Tipografic“** în orice mărime de hârtie, cu diferite arabescuri, în cutii sau fără cutii.

Recunoscută de cea mai bună hârtie de țigări franțoezescă

„LE GLORIA“

de **Iosif Bardou & Fils,**

Perpignan-Paris.

60 medaile de aur, 16 diplome de onoare, 20 diplome „Hors Concours“.

„LE GLORIA“ hârtie de țigări întrece necondiționat pe toate celelalte hârtii de țigări existente în bunătațe și finețe.

„LE GLORIA“ este numai atuncia fină când pe fiecare cărtică se vede firma „Joseph Bardou & Fils“ cu inscripțiune.

„LE GLORIA“ hârtie de țigări se capătă cu marginile atât lustruase cât și dintate (perforate).

„LE GLORIA“ se vinde și în tuburi de o analitate ne mai pomenită până acuma de excelentă.

„LE GLORIA“ hârtie de țigări și tuburi se capătă în toate prăvăliile „Nürnberg și hârtie en gros“ precum și la trafici.

Pilulele curățitoare de sânge

numite mai demult pilule universale ale lui

I. PSEPHOFER

merită cu tot dreptul numele din urmă, pentru-că în adevăr există multe boale, în care aceste pilule au confirmat efectul lor în adevăr excelent.

De mulți ani aceste pilule s'nt pretutindenea lățite și puține familii vor fi în care să lipsească o mică provisiune din acest excelent mijloc de casă.

De mulți medici aceste pilule au fost și s'nt recomandate ca mijloc de casă, cu deosebire contra tuturor boalelor, care se nasc din *mistuirea rea și din obstipațiune*, ca: *perturbațiuni în circulația ferii, boale de ficat, slăbirea mațelor, colică, congestiuni de sânge la creeri, hemoroizi etc.*

Prin însușirea lor curățitoare de sânge ele s'nt de efect cu deosebire bun la *anemie* și la boalele rezultate din aceasta, ca: *galbănarea, dureri de cap nervoase etc.* Afară de aceea aceste pilule curățitoare de sânge lucră atât de domol, încât nu causează nici cea mai mică durere, și prin urmare pot fi luate fără grije și de persoanele cele mai slabe și chiar și de copii.

Acceste pilule curățitoare de sânge se produc veritabile singur numai în farmacia la „*Mărul de aur al imperiului*“ a lui **I. Pserhofer**, *Singerstrasse Nr. 15, Viena*, și costă o șatula cu 15 pilule 21 cr. v. a., o ruletă cu 6 șatule costă fl. 1.05, trimitere nefrancată cu rambursă fl. 1.10. Trimițându-se bani înainte o ruletă de pilule francată costă fl. 1.25, 2 rulete fl. 2.30, 3 rulete fl. 3.35, 4 rulete fl. 4.40, 5 rulete fl. 5.20, 10 rulete fl. 9.20. Mai puțin ca o ruletă nu se poate expeda.

NB. În urma lățirii lor mari aceste pilule s'nt imitate sub cele mai diferite forme și numiri; ne rugăm deci a cere apriat *pilulele curățitoare de sânge ale lui I. Pserhofer* și a considera numai pe acelea de *veritabile*, a căror instrucțiune de întrebuintare este provăzută cu iscălitura **I. Pserhofer** și care poartă pe inscripția coperișului aceeași iscălitură cu scrisoare roșie.

Dintre neenumăratele scrisori, în care conșumenții acestor pilule mulțumesc pentru sănătatea redobândită după cele mai diferite și mai grele boale, lășăm să urmeze aici numai puține, cu observarea că ori-cine, care le-a folosit numai odată le recomandă mai departe:

Köln, 30 Aprilie 1893.

Stimate Domnule Pserhofer! Fii atât de bun și trimite-mi earăși 15 suluri din neintrecutele D-Tale piluri pentru curățirea sângelui, cu rambursă postală. Și prin aceasta îți exprim sincera mea mulțumită pentru puterea miraculoasă a pilurilor D-Tale.

Stimează cu înaltă stimă **Francisc Pawlistik**, Köln Lindenthal.

Hrasche, lângă Flödnik, 12 Septembrie 1887.

Stim. Domn! Voea lui D-zeu a fost că m'ia venit în mâni pilulele D-V., ear' acum Vă scriu despre rezultat: m'am fost răcit în patul nașterii, așa că n'am mai putut lucra nimica și acum sigur a fi deja moartă dacă nu m'ar fi scăpat miraculoasele D-Voastre pilule. Dumnezeu să Te binecuvinteze de o mie de ori pentru aceasta. Am încredere, că pilulele D-Voastre m'e vor vindeca de tot, precum au dat și altora sănătatea.

Teresa Knific.

Wiener-Neustadt, 9 Decembrie 1887.

Stimabile Domn! Vă exprim cea mai călduroasă mulțumită în numele mătușii mele de 60 de ani. Aceasta a pătimit 5 ani de catar cronic de

stomac și de boală de apă. Vieața îi era chin și se credea deja peridută. Din întâmplare a căpătat o șatula din excelentele D-Voastre pilule curățitoare de sânge și după întrebuintare mai lungă a acestora s'a vindecat.

Cu distinc respect **Iosefa Weinzettel**.

Eichengraberamt, lângă Göhl, 27 Martie 1889.

Stimabile Domn! Devotat subscrisul m'e rog a-mi trimite încă odată 4 rulete din pilulele D-Voastre intr'adever folositoare și excelente. Nu pot între-lăsa a Vă exprima deplina mea recunoștință despre valoarea acestor pilule, care le voi recomanda cu toată căldura tuturor bolnavilor ori-unde voi avea prilegiu. Despre această mulțumită a mea Te împunternicesc să faci ori-ce întrebuintare publică.

Cu distinc respect **Ignatie Hahn**.

Gotschdorf, lângă Kohlbaach, Silesia-austriacă, 8 Octombrie 1888.

Stimabile Domn! Te rog frumos a-mi trimite o ruletă cu 6 șatule din pilule D-Voastre universale curățitoare de sânge. Numai miraculoaselor D-Voastre pilule am să mulțumesc ca am scăpat de o boală de stomac, care m'a chinuit 5 ani de zile. Acceste pilule nu se vor mai găta nicicând din casa mea și Vă exprim prin aceasta cea mai călduroasă a mea mulțumită.

Cu cel mai mare respect **Anna Zwickel**.

Licier de plante alpine de **W. Otlm. Bernhard** din Lindau în contra tuturor suferințelor de stomac: Un flacon 2 fl. 60 cr., 1/2 flacon 1 fl. 40 cr.

Alife americană în contra podagrei, cel mai eficace mijloc în contra afecțiunilor podagrice și reumatice: ca dureri pe șirul spinării, junghieri în picioare, ischias, migrene, durere nervoasă de dinți, dureri de cap, junghieri în urechi, fl. 1.20.

Esenta de ochi de **Dr. Romershausen**, pentru întărirea și conservarea puterii vizuale în flacon original a 2 fl. 50 și 1 fl. 50 cr.

Balsam miraculos englezesc, un flacon 1 fl. 50 cr.

Fiakerpulver în contra catarelor, rogușelei și tusei, 1 șatula 35 cr., trimiterea francată 60 cr.

Spirit de bucate cu și fără sare 1 flacon 70 cr.

Balsam de degerături de **I. Pserhofer**, de mulți ani recunoscut de tot felul, precum și în contra ori-și-cărui fel de rane învechite. 1 borcan 40 cr. cu trimiterea francată 65 cr.

Helso sau sare de sănătate, un remediu excelent în contra catatuturor suferințelor, consecutive mistirii neregulate, 1 pachet 1 fl.

Balsam de gușe remediu sigur în contra grumazului gros. 1 flacon 40 cr. trimiterea francată 65 cr.

Afără de preparatele aici numite se află toate specialitățile farmaceutice anunțate în ziarele austriace și în cele străine și la cerere se procură prompt și ieftin toți articolii, care nu se vor afla poate în deposit.

Trimiterile prin postă se efectuează cât se poate de iute, trimițându-se banii înainte, ear' comande mai mari și cu rambursă.

Farmacia lui I. PSEPHOFER „la mărul de aur al imperiului“ Viena I., Singerstrasse Nr. 15.

Comandele se vor efectua numai atunci, când se va trimite prețul înainte și în cazul acesta speșele postale s'nt mai mici ca la trimiterea prin rambursă postală.

Ca veritabile s'nt a se privi numai aoele piluri, a căror assignațiune poartă numele **I. Pserhofer** și aoele șatule ce poartă pe coperiș același nume în coloare roșie.

Specialitățile mai sus numite se capătă și în speșeria **I. v. Török**, **Budapesta**, Königsgasse 12. [2537] 5-12

Marca de fabrică.

SPIRIT GALLIC (Franzbranntwein)

al apotecarului **VERTES**, este la întrebuintare cel mai cu efect,

și în urmărea absolutei sale curățenii cel mai apt precum din afară așa și din lăuntru spre întrebuintare. Este întrebuintat cu mare succes la podagră, reumatism, receli, dureri în toate membrele, dureri de cap, dinți și nervi, la paralisări, scrineteli, plăcut mijloc recoritor pe drum și a Veritabil numai cu marca de fabrică alăturată. 1 sticlă 50 cr. și 1 fl. 5 sticle mari franco. [2392] 8-0

Se capătă direct dela **L. Vertes**, apoteca „La Vultur“ în Lugos (Bănat), nr. 310, precum și din depositul farmacist, droguerie și dela comercianți de speșerie.

Deposit capital în **Viena: Alte k. k. Feldapotheke**, Stefansplatz; **Budapesta** la dl **J. de Török**, farmacist, Király-utca nr. 8. În provincie la farmaciștii următori:

Arad: Ring Lajos, Rozsnyai M., Földes Kelemen, Vojtek és Weisz, drog, Beicherecul-mare: Kovács S., Brasov: Roth Viktor, Jikelius F., Kugler Ed., Klein V., Cluj: Paloczy Lajos, Csaba: Réthy Béla, Czegled: Zalai Ede, Debrecen: D. Rothscheck V. E., Tóth Béla, Mihalovits István, Marosvásárhely: Dr. Bernády G., Benő B., Parf. Medias: Bures J., Nocrichiu: Binder A., Oradea-mare: Wachsmann A., droguist, Reginari: Sigerus, Sibiu: Molnár, Fuchs L., Mieselbacher J. B., comerc. Sighișoara: Lingner A. W., Szatmár: Literaty Elek, Szeged: Vajda Imre & comp. droguist, Tisza-Ujlak: Rojko Viktor, Timișoara: Krayer József, droguist, C. Jahner, apoth., Versecz: Müller Oskár. etc.

2 medali de aur și 13 de argint

9 diplome de onoare și recunoaștere

Fluidul de restituțiune al lui KWIZDA.

Apă de spălat ces. și reg. privil. pentru cai. [481] 42-45

Prețul unei sticle 1 fl. 40 cr. v. a.

De 30 de ani întrebuintat în grajdurile curții, în grajdurile mai mari ale militarilor și civililor, pentru întărirea și recăștigarea forței, după strapațe mai îndelunțate, la scrintituri, înțepenirea mușchilor, îl face pe cal să se presteze bine la trainare.

Să se observe bine marca și să se ceară exclusiv: fluidul de restituțiune al lui Kwizda.

Depositul principal: **Franz Joh. Kwizda**, liferant c. și r. austro-ungar și reg. román. **Farmacia cerouală** **Korneuburg I. Viena.**

Se poate căpeta veritabil în toate farmaciile și drogueriile din Austro-Ungaria.